

mennesker, som ikke på nogen som helst måde kan honorere dem. Vi vil ikke stemme ja til et lovforslag, som betyder, at personer i match-gruppe 4, som vi i al anden beskæftigelsespolitik og i alle andre sammenhænge siger er så svage, at vi end ikke stiller krav om, at de f.eks. er tilmeldt arbejdsformidlingen, bliver omfattet af regler, hvor de skal opfylde kravet om de 300 timer inden for 2 år.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg kunne godt tænke mig at vide: Hvor grelt skal det være, før Socialdemokratiet kan stemme imod?

Først var Socialdemokratiet med i integrationsaftalen, og så valgte man at springe fra med den vigtige begrundelse – også ud fra en radikal betragtning – at det her simpelt hen var for meget; man kunne ikke byde de svageste i vores samfund, at de bliver frataget deres bistandshjælp, uden at de har fået et tilbud om 300 timers arbejde. Og så står hr. Adelskov her i dag og siger, at der er så mange gode ting i forslaget.

Undskyld mig, men hvorfor har Socialdemokratiet så taget hele den her kamp, hvis det ikke var for at markere et klart socialdemokratisk standpunkt, nemlig at Socialdemokratiet er et parti, der tager vare om de svageste? Det kunne man markere ved at stemme imod det her lovforslag. I stedet for kommer man med sådan en slatten melding, nemlig at man undlader at stemme. Og det er endda det vigtigste overhovedet i lovforslaget, som Socialdemokratiet er imod.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg synes sådan set, der er andre meget vigtige ting i lovforslaget, men det er her, hvor der er en klar kant i forhold til regeringen.

Men nu synes jeg heller ikke, at man skal op-høje sig selv i forhold til andre partier. Altså, De Radikale var med ret langt hen ad vejen i de der forhandlinger. Man skal selvfølgelig ikke referere fra forhandlingerne, men sådan som jeg husker det, var det mest afgørende for Det Radikale Venstre ikke det der med de 300 timer, da vi forhandlede den samlede integrationspakke.

Vi har valgt at sige, at der er mange ting i det her lovforslag, vi er enige i, og hvis man går tilbage og læser referatet af førstebehandlingen og den ordførertale, som jeg holdt, kan man se, at jeg remsede en lang række positive elementer

op, som vi synes er gode i det lovforslag. Men vi vil ikke være med til at stemme for et lovforslag, der indeholder urimelige krav på den her måde, og derfor har vi valgt, at vi hverken vil stemme for eller imod lovforslaget.

Det synes jeg at jeg har redegjort for over for De Radikales anden ordfører på sagen, og jeg synes, jeg har redegjort for det over for hr. Jørgen Arbo-Bæhr, men jeg vil gerne tage endnu en tur med fru Elsebeth Gerner Nielsen, hvis det er sådan, det skal være.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, det er sådan, det skal være, for nu er det fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg appellerer bare til, at der er lidt rygrad. Nu har Socialdemokratiet taget hele den her kamp. Først gik man med i integrationsaftalen, og så sprang man fra den, og nu ender det med, at man bare undlader at stemme til et lovforslag, der er så fuldstændig afgørende for den måde, vi har valgt at skruer velfærdsstaten sammen på.

Jeg prøver at råbe Socialdemokratiet op, for det her drejer sig om fundamentet for vores velfærdssamfund, nemlig at rettigheder og pligter skal følges ad, og jeg har endnu ikke forstået, hvordan Socialdemokratiet kan ende med at undlade at stemme til et lovforslag, der rummer et så essentielt element som det her.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Det skal åbenbart heller ikke kunne lade sig gøre, at jeg får forklaret fru Elsebeth Gerner Nielsen noget som helst i dag. Men jeg bliver bare nødt til at sige, at det her for os har været en afvejning af indholdet af lovforslaget. Det er vel egentlig ikke så vanskeligt at forstå, at vi har vedt elementerne i det lovforslag op mod hinanden. En væsentlig del af det her lovforslag indeholder jo elementer, som klart er socialdemokratisk politik: at der stilles krav til de unge, at man sikrer, at unge under 25 år får en uddannelse, at der sker en gentagen aktivering af personer over 30 år på kontanthjælp, i stedet for de får lov til at gå på passiv forsørgelse.

Alt det fik vi med i den aftale, der lå med regeringen i juni måned. Det, der gik galt, var, at regeringen ikke ville leve op til den del af aftalen, der handler om, at man altså ikke skal stille